

துணிவும் மனோ வலிமையும் பெற்றிடுவோம்

மனிதன் உடல், உள்ளம் என்ற இரு கூறுகளையுடையவன். மனிதனின் உருவாக்கத்திற்கு உடலும் உள்ளமும் சமமாகப் போசிக்கப்பட வேண்டும். உடலும் உள்ளமும் ஆரோக்கியமாக இருக்கும் போதே துணிவும், மனோவலிமையும் வளர்ச்சியுறுகின்றன. இவை ஒரு முஸ்லிமின் உருவாக்கத்திற்கு வழி செய்கின்றன.

மு.:மின் துணிவுடையவனாக இருப்பான். சோர்வும் கோழைத்தனமும் அவனிடம் இருக்காது. அவற்றிலிருந்து அவன் விலகியே இருப்பான். அதற்காக அல்லாஹ் விடம் பாதுகாப்புத்தேடிப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருப்பான்

“இறைவா, கவலை துயரம் ஆகியவற்றிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாவல் தேடுகிறேன். இயலாமை, சோம்பல், கோழைத்தனம் கஞ்சத்தனம் ஆகியவற்றிலிருந்தும் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். கடன் சுமையிலிருந்தும் மனிதர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்தும் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.” (புஹாரி) இவ்வாறு பிரார்த்திப்பதை நபி ﷺ அவர்கள் வழக்கமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“பலசாலியான ஒரு மு.:மின், பலவீனமான மு.:மினை விடச் சிறந்தவனும் அல்லாஹ்வுக்கு மிக விருப்பமுடையவனுமாவான்” (முஸ்லிம்)

என நபி ﷺ அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். தனது பிரார்த்தனைக்கும் வார்த்தைக்கும் வடிவம் கொடுத்த அவர்கள் துணிவும் வீரமும் உடையவராக வாழ்ந்தார்கள்.

ஒரு நாள் மதீனாவில் திடீரென ஒரு சத்தம் கேட்டது. மக்கள் அதிர்ச்சியடைந்தனர். அவ்வேளை குதிரையொன்றிலேறிய நபி ﷺ அவர்கள், சத்தம் கேட்ட திசையை நோக்கி விரைந்தார்கள். நிலைமையை நுணுக்கமாக அவதானித்தார்கள். மக்களிடம் திரும்பி வந்து பயப்பட வேண்டாம் என அமைதிப்படுத்தினார்கள்.

மற்றொரு பொழுது நபி ச அவர்கள் தனிமையாகப் பள்ளத்தாக்கொன்றில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். நாட்டுப்புற அறபி ஒருவன் உருவிய வாளுடன் முன்னே வந்து நின்றான். சத்தம் கேட்டு விழித்த நபி ச அவர்களைப் பார்த்து, முஹம்மதே உம்மைக் காப்பாற்றுவது யார் எனக் கேட்டான். ‘அல்லாஹ்’ என்று அவர்கள் பதிலளித்ததும் அவனின் கையிலிருந்த வாள் நழுவிக்கீழே விழுந்தது. அதனைக் கையிலெடுத்த நபி ச அவர்கள், இப்போது உம்மைக் காப்பாற்றுவது யார் எனத் திருப்பிக் கேட்டார்கள். கடுமையாகத் தண்டிக்கும் அந்த இறைவன்தான் என அவன் பதிலளித்தான். நபி ச அவர்கள் அவனை விட்டு விட்டார்கள். பின்னர் அவன் தன் சகாக்களிடம் சென்று, ‘நான் மனிதர்களில் மிக சிரேஷ்டமான ஒருவரிடமிருந்து மீண்டு வருகிறேன்’ என மகிழ்வோடு கூறினான்.

இந்த இரண்டு சம்பவங்களும் முஹம்மத் ச அவர்களின் துணிவுக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகளாகும். நபி ச அவர்கள் உளத் துணியையும் உடல் வலிமையும் வளர்ப்பதில் முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்தார்கள். மல்யுத்தம், அம்பெறிதல், குதிரையோட்டம் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டு மற்றவர்களுக்கு முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்தார்கள்.

ஒரு மு.:மின் கோழையாகவன்றி துணிச்சலுடையவனாக இருக்க வேண்டும். அனைத்தும் அல்லாஹ்வின் நாட்டப்படியே நடக்கின்றன. அவனது நாட்டமின்றி எதுவும் நடப்பதில்லை.

“இந்த உலகமே ஒன்று திரண்டு நன்மை செய்ய முயன்றாலும், உனக்கு ஏற்கனவே அல்லாஹ் விதித்து வைத்துள்ளதைத் தவிர மேலதிகமாக எந்த நன்மையையும் செய்ய முடியாது. இந்த உலகமே ஒன்று திரண்டு உனக்குத் தீங்கிழைத்து விட முயன்றாலும் அல்லாஹ் உனக்கு ஏற்கனவே விதித்ததைத் தவிர வேறு எந்தத் தீங்கையும் செய்ய இயலாது.” (தீர்மிதி)

இது நபி ச அவர்கள் இப்பனு அப்பாஸ் வ அவர்களுக்குக் கூறிய அறிவுரையாகும். இந்த நபிமொழி முஸ்லிம்களுக்குத் துணியையும், மனோ வலிமையையும் ஏற்படுத்தத் தூண்டுவதாக உள்ளது.

உடல், உளத் துணிவு போலவே மனோவலிமையும் ஒரு மு.:மினிடம் காணப்பட வேண்டிய பண்பாகும். வெற்றுணர்வு, தனிமைத்துயர், விரக்தி, கவலை, சோர்வு, நம்பிக்கையின்மை போன்றன அவனிடம் இருக்கக் கூடாது. ஒரு மனிதன் வெற்றுணர்விலிருந்து விடுபட வேண்டுமாயின், அல்லாஹ்வின் அருட் கொடைகளை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அவன் உங்கள் மீது தனது அருட்கொடைகளை வெளிப்படையாகவும், மறைமுகமாகவும் சொரிந்துள்ளான்.

அல்லாஹ் எமக்களித்துள்ள அருட்கொடைகளையும், வாய்ப்புக்களையும் எண்ணி, அவனுக்கு நன்றியுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். உடல் நலத்தை

யும், குறைகளற்ற புலன்களையும், வாழ்வதற்கேற்ற வசதிகளையும் அருளாகத் தந்துள்ளான். சேர்ந்து நடப்பதற்குக் குடும்பத்தையும், உறவினர்களையும், நண்பர்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளான். இவ்வாறு ஒவ்வொன்றாக எண்ணி மகிழும்போது வெறுமையுணர்வு நீங்கும்; இல்லை என்ற கவலை அகலும்; தனிமைத்துயர் மறையும்; விரக்தி விலகும்; மனம் வலிமை பெறும்; உள்எம் ஒளிபெறும்.

போதுமென்ற மனமே மனதுக்கு நிம்மதியைத் தரும்; வாழ்வை வளப்படுத்தும்.

“இறைவன் உமக்களித்தவற்றைக் கொண்டு திருப்தியடைவாயாயின் மக்களிடையே நீ பெருஞ் செல்வந்தனாகத் திகழ்வாய்” (இப்னுமாஜா)

என நபி ﷺ அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கிடைப்பவற்றில் திருப்தியடைய வேண்டும். அதற்காக அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

“ஆகவே, நான் உமக்குக் கொடுப்பதைப் பெற்றுக்கொண்டு அதற்காக நன்றி செலுத்திக் கொண்டிருப்பாயாக.” (7:144)

கிடைக்காதவற்றை நினைத்துக் கவலை கொள்ளக் கூடாது. கிடைப்பவற்றில் திருப்தி காண வேண்டும். வரலாற்றில் தடம்பதித்த நல்லடியார்கள் பலர் தங்கள் வாழ்வில் சுகத்தையோ வசதிகளையோ பெற்றிருக்கவில்லை, ஏழைகளாகவும், உடல் நலிவுற்றவர்களாகவும் காணப்பட்டார்கள்.

‘இவ்வுலக வாழ்வில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தேவைகளை அவர்களுக்கிடையில் நாமே பகிர்ந்து கொடுத்தோம்’ (43:32)

என்ற அல்-குர்ஆன் வசனம் அவர்களது மனதுக்கு ஆறுதலளித்தது. பல்வேறு குறைகளுக்கு மத்தியிலும் நிம்மதியாக வாழ்ந்து சாதனைகளை நிலைநாட்டி யிருக்கிறார்கள்.

அவர் ஓர் அடிமை, ஏழை, கரிய நிறத்தவர், சப்பை மூக்கர், பரட்டைத் தலையர். ஆனால் அன்று வாழ்ந்த மாபெரும் அறிஞர். அவர் யார் தெரியுமா? அதா இப்னு அபீ ரபாஹ் என்ற தாபிஈ ஆவார். உலக வாழ்வில் பல பாக்கியங்களை இழந்திருந்த அவர் அவற்றைப் பொருட்படுத்தவில்லை. தனது மனோவலிமையை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார்; வரலாற்று மனிதர்களுள் ஒருவராகத் தடம்பதித்தார். வாழ்வில் சாதனைகள் படைப்பதும் வெற்றி பெறுவதும் மனோநிலையைப் பொறுத்தேயாகும். சளைக்காத மனமே வெற்றியின் இரகசியமாகும்.

மனித வாழ்வில் சோதனைகளும் துன்பங்களும் இயல்பானவை. ஆதலால் அவை வரும்போது துவண்டு விடக் கூடாது. நம்பிக்கையிழந்து விரக்தி யடையக் கூடாது. அவற்றை உடன்பாடாக நினைக்க வேண்டும். அவற்றிலிருந்து படிப்பினை பெற வேண்டும். ஏனெனில், அவை அவனது ஈமானைப் பரீட்சிக்கும் கருவிகளாகும், பாவங்களுக்கும் பரிகாரமாகும்.

“அல்லாஹ் எவருக்கு நன்மையை நாடுகிறானோ அவருக்கு முதலில் துன்பங்களையே கொடுக்கிறான்” (புஹாரி) என நபி ﷺ அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

“(விசுவாசிகளே) ஓரளவு பயத்தாலும், பசியாலும், பொருட்கள், உயிர்கள், விளைச்சல்கள் ஆகியவற்றின் நஷ்டத்தாலும் நாம் உங்களை சோதிப்போம். என்றாலும் (நபியே இச்சோதனைகளால் ஏற்படும் கஷ்டங்களைச்) சகித்துக் கொண்டிப்போருக்கு நீர் நன்மாராயம் கூறுவீராக” (2:155) என்று அல்குர்ஆன் குறிப்பிடுகின்றது.

வாழ்வில் ஏற்படும் துன்பங்களும், சோதனைகளும் அல்லாஹ்வின் நாட்டப்படியே நடக்கின்றன என்பதில் உறுதி கொள்ள வேண்டும். சோதனைகளின் போது பொறுமை கொள்ள வேண்டும். அதற்காக அல்லாஹ் நற்கூலி வழங்குவான் என்பதை நம்பி உள்ளத்தைத் திடப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மனந் தளர்ந்து விடவோ, விரக்தியடையவோ கூடாது. ஏனெனில், சிரமத்துக்குப் பின்னால் இலேசும், துன்பத்துக்குப் பின்னால் இன்பமும், நெருக்கடிக்குப் பின்னால் விமோசனமும் கிடைக்கப் பெறுகின்றன என்பதை இஸ்லாம் எமக்குக் கற்றுத் தருகின்றது. கொழுந்து விட்டொரியும் தீக்குண்டத்தில் இப்றாஹீம் (அலை) அவர்கள் எறியப்பட்ட நிலையை எண்ணிப் பாருங்கள். மாபெரும் துன்பத்துக்குள் அல்லாஹ் அவர்களுக்கு சாந்தியை அருளினான் அல்லவா?

எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்குமோ என அஞ்சுவதும், நம்பிக்கை இழப்பதும் மனோ வலிமையைக் குன்றச் செய்யும்; வீணான கவலைகளைத் தோற்றுவிக்கும். ஆதலால் முஸ்லிம்கள் அனைத்தையும் அல்லாஹ்விடம் பொறுப்புச் சாட்டிவிடுவர். எதிர்காலம் அல்லாஹ்வின் கையிலேயே இருப்பதாக நம்பிச் செயற்படுவர். தம்மைக் காப்பவனும் தமக்கு உணவளிப்பவனும் அவனே. வாழ்வும் மரணமும் அவன் கையிலேயே உள்ளது என உறுதிக்கொள்வர்.

“அல்லாஹ் எனக்குப் போதுமானவன், அவன் எனக்குச் சிறந்த பாதுகாவலனாகவும் இருக்கிறான்” (3:173)

என்று அல்-குர்ஆன் கூறுவதை ஏற்றுக்கொள்ளும் போது மனம் வலிமை பெறுகிறது. தனக்கு உதவுவதற்கும், தான் பொறுப்புச் சாட்டி வாழ்வதற்கும் தகுதியான ஒருவன் இருக்கின்றான் என்ற நம்பிக்கை உள்ளததை தைரியப்படுத்துகிறது.

“நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நம்முடன் இருக்கிறான்” (9:40)

என்ற இறைவசனம் ஹிஜ்ரத் பயணத்தின்போது பயந்து கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அபூபக்கர் **வ** அவர்களுக்கு தைரியத்தையும், ஆறுதலையும், மனோ வலிமையையும் வழங்கியது அல்லவா? முஃமின் தனித்தவனல்லன்; அவனுடன் அல்லாஹ் இருக்கிறான்; மலக்குகள் இருக்கிறார்கள்; முஸ்லிம் சமூகம் இருக்கின்றது. இதனை நினைக்கும் போது மனோ வலிமை அதிகரிக்கிறது.

அல்லாஹ் மீதான நம்பிக்கை உள்ளததைப் பலப்படுத்தும். தொழுகை மனதிற்கு ஆறுதலை வழங்கும்; கஷ்டங்களைப் போக்கும்; துன்பங்களை அகற்றும். இதனால் தான் நபி **ச** அவர்கள் கஷ்டங்கள், துன்பங்கள் வரும்போது தொழுகையை நிறைவேற்றுவார்கள். தொழுகையும் பிரார்த்தனையும் தன்னம்பிக்கை, மனோவலிமை என்பவற்றை ஏற்படுத்துகின்ற சாதானங்களாகும்.

எனவே முஸ்லிம், துணிச்சல் மிக்கவனாக, உடல் வலுவும் உளவலுவும் உடையவனாக இருக்கும்போதுதான் அல்லாஹ்வின் சிறந்த அடியானாக இருக்க முடியும் என்பதை விளங்கிக் கொள்கிறோம்.

பயிற்சி:

1. நபி **ச** அவர்களின் துணியை வெளிக்காட்டும் இரண்டு சம்பவங்களை எடுத்துக் காட்டுக.
2. மனோ வலிமையைக் குன்றச் செய்யும் காரியங்களைப் பட்டியற் படுத்துக.
3. இறைவா! கவலை, துயரம் ஆகியவற்றிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்... என்று ஆரம்பிக்கும் துஆவில் இடம்பெற்றுள்ள அம்சங்கள் முஸ்லிமை எவ்வாறு துணிவடையச் செய்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டுக.
4. மேற்படி பிரார்த்தனையின் அரபி வடிவத்தைத் தேடி எழுதுங்கள். அதனை மனனமிட்டுத் தினமும் ஓதி வாருங்கள்.